

støtte til voldsofre (B 84), 2002-03, 2. samling), idet Socialistisk Folkeparti nu foreslår, at det er en central formidlingsinstans, der skal have tovholderfunktionen. Baggrunden for en central formidlingsinstans er, at det er nødvendigt, at der findes en hjælpeforanstaltning, der går på tværs af de enkelte kommuners og amters kompetencer for at hjælpe voldsofre.

Der henvises om B 84 til Folketingstidende A 4059 og 4061, B 1261, FF 7245 og 9369.

Socialistisk Folkeparti ønsker, at alle voldsofre, skal kunne få den mest kompetente hjælp, uanset hvor i landet den kriminelle handling er sket. Flere sager har jo vist, at nogle kommuner er dårligere stillet med

hensyn til at hjælpe voldsofre end andre. Samtidig med at formidlingsinstansen får det overordnede ansvar for at hjælpe voldsofre på vej, vil det også betyde for ofrene, at der er et centralt sted at henvende sig til.

Ligeledes skal politiet heller ikke bruge ressourcer på at finde frem til den person eller afdeling, der står som rådgiver i kommune eller amt – oplysninger, som jo kan skifte alt efter kommunalt styre, budgetter og skiftende personale. Der vil i stedet være et nationalt nummer, som både skadestuer, politi og ambulante psykologer kan give til offeret og dermed være sikre på, at offeret dér får den bedst mulige hjælp.

Skriftlig fremsættelse

Anne Baastrup (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til voldsofre.

(Beslutningsforslag nr. B 178).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.